

dors i les xinxes de fàbrica, després d'hores de *frisar* teixits —podríem dir— *frisessin* per sortir a pendre l'aire? Aduhc es podria veure alguna vaga conxexió d'idees entre una noció i una altra, a base de l'esborronar-se d'emoció, o del cast. *espeluznarse*. Spitzer (en *Litbl.* xli, 391) ens fa memòria de fr. *tu n'y es pas, mais tu brûles, tu frises le vrai*, cat. *cremar-se* 'ser-hi a la vora', al. *es brennt* id.

DERIV.: *Frisada*, -ss-: «me commogué una *frissada* de ràbia, mes --- aquell primer sentiment se'm tornà una compassió fonda vers aquell desgraciat, a qui mirava com la estampa de mi mateix», MVayreda, *Puny*. xvi, p. 256. *Frisat* adj. 'frisós': «mentre la gent dóna la culpa al seu gènit *frissat*, y la ciència que pronuncia --- les paraules 'atac de nervis', 'histerisme', no'ls allarga una mà salvadora ---», Genís Ag. (*Julita*, p. 37). *Frisament* (mot predilecte de Josep Carner).

Frisança [-ss- «pedum, peducolorum, vermicolorum, plicum, scabiei, sanguinis molestia, prurigo, morsus, fabricatio, frictio, fricatus»; «*frissansa*: pruitja semblant a la que causan les formigues quant caminan per alguna part del cos humà, *causar frissansa, tenir frissansa*», Lacav.]; «tot sovint clohia ab forsa 'ls llabis en senyal de *frissansa*, y sa vista no's girava del lluny de la carretera, com demanant a cada bulto --- si era la persona --- que volia», Genís Ag. (*Julita*, p. 11); «al nostre Cinto --- dígalí que estaré assedegat y en *frissansa* fins a veure aqueix nou y fort plansó», carta de MAguiló a JCollé el 1869 (*BABL* xii, 360); «fins n'he sentit el contacte d'aquest Esperit, ab una mena de *frissansa*, ab una suprema delectació», MVayreda (*Sang Nova* i, iv, 44); «Una *frissansa* invencible no'l deixava reposar», «la vista d'aquella taula ab les cadires a ella encastades --- los hi comunicava insoporable *frissansa*», «ja sentí *frissansa* de tornar a la vila per encarar-se ab en Solà y desafiar-lo», Noller (*Pap.*, 116, 203; *Vilaniu*, 229). *Frissanya* que DAg. recull a L'Escala per «comezón, picor», i Coromines apuntava a Llers el 1898: «*frissanya*: escuissor: *quan li faci frissanya, ja es casarà*» parlant d'una noia; *AlcM* en dóna justament dos passatges de VCatalà, que era de l'Escala: sufix a identificar potser amb el de *becaina, xumaina, moixaina, voliaina, fogaina?* *Frisejar* (NOLLER).

Frisera, -ss- 'pressa': «tanta era sa renou, sa *frisera* de sa gent, i es guiscos de tota casta, que l'amo va arribar a pensar si hi havia rebomboris», Ruiz i Pablo, *Nov. Men.* (*IdOr*, 87). *Frisor* 'ànsia, frisança': «és tant pura i bella / que'm muir de *frissor*, per si me diria / què cerca pel món», Joan Aguiló, poesia en un opuscle de goigs sants que vaig adquirir al Santuari d'Inca (p. 36) el 1963; «Diuen; i enllà, mirant al cel, / els Reis segueixen amb *frissor* / vers on l'estel amb solc fidel / camí senyava de claror», Costa i Llobera (*Misc. Prat de la Riba* i, 284); *AMAlcover* 'pressa', *BDLC* vi, 200; vii, 132. Grafia amb -r, ben mirat, errònia, car es tractarà d'un primitiu **frissao* -*ATONE*; renovat en **Frissura* en un poeta mallorquí «la vigilància constant / de la flamadeta viva / prop del tabernacle sant, / sufragarà pels errors, / negligències i *frissures*, / distraccions, pocs fervors, / que hauré tengut

contra Vós, / Senyor Déu de les altures», Guasp (*IdOr* ix, 153).

Frisós [1869, DAg.; -ss-, 1877, Atl.]: «Y's muntan y revenen, y arreu volcats s'abisman, / mars sobre mars al fons, / d'ahont ab bull d'escumes y vents que s'enfurisman, / renàixer sembla 'l caos, sepulcre y bres dels mons» (v, 12b), «ab ella l'Arquitecte diví fermà tes ones, / Mediterrà, que esquerpes sortien de ton llit / per corre a un mar més ample, lleons vers ses lleones, / que ab sa platja forcejan, *frissoses*, a llur crit» (iv, 6d).

Formació no gaire normal d'un adjectiu postverbal, però potser emmotllat segons *pressós, cuitós, afanyós* i algun altre. «Sortia cada nit a la finestreta a l'hora de tocar retiro, *frisós* de ressentir la bàrbara impressió de la primera vegada», Coromines (*Presons Imag.* vi, igual ja en l'autògraf, O. C., 864a3f.); *frisós*, MVayreda, *Sang Nova* iv, iii, 265; «passeu ad esta cambra, --- diu *frisoça* / ella, i apenes són entrats abdós, / Pare! Filla! a una criden ---», GaGirona (*Seidia*, 172): notícia única que tinc de l'ús d'un derivat de *frisar* en val. i maestr. Però sí que consta «*frissós*: nervios», eiv. (PzCabr.). «La gatzara de les tartanetes qu'acabaven d'atrapar li serví d'escusa per esbravar la impaciència que'l duya *frisós*», «Però, senyors, jo'ls faré esperar: los sacerdots deuen estar revestits, la iglésia plena de gent *frisoça*, y trigar més és una impertinència de què m'acusarian ab rahó», Noller (*Vilaniu*, 16, 76). *Frissosament*: «la noya parà, per fi, de córrer, y abocant-se a un cistell, qu'havia dextat al peu d'una soca, n'estirà *frissosament* quelcom», MVayreda, *Puny*. vii, 132. *Frissamenta. Refrissar*.

¹ *Friça, fríce, frices* rimant amb molts verbs i noms amb -ic- (14 en el § 56; §§ 614, 1575), escrit *frisse* en el § 879. JMarc *friça* immediat a la forma verbal *fiça*. —² Devia pendre la pronúncia barcelonina, posant-se en certa manera lingüísticament en el cas de la meva muller. —³ No dispo ara de la 1.^a ed., i la de la *Bibl. Selecta*, que cito, no és de fiar: d'aquí segurament la grafia infidel amb -s- simple. —⁴ Sembla la mateixa construcció que vaig observar en el meu amic de St. Llorenç. —⁵ No puc assegurar que siguin ni que no siguin fidedignes els casos de la grafia *frisança* amb -s- simple que citaré infra en autors que escriuen *frissar*. —⁶ D'aquí també, en una forma o altra, deu venir «*frisa*: ave» registrat per Sanelo (f^o 80v.).

Frisella, frisselda, V. *faritzela* *Frisor, frisós, frissanya, frissar, frissat, frissera, frissor, frissós*, V. *frisar* *Frit, frit, fritada, fritango, fritella*, V. *fregir* *Fritera*, V. *fruitera* (FRUIR) *Fritet*, V. *fregir* *Frit-frit*, V. *frifrit* *Fritollo, fritura, friturada*, V. *fregir* *Friula*, V. *farigola*

FRIVOL, pres del ll. *frivölus* 'fútil, insignificant', 'frivol, lleuger'. □ 1.^a doc.: 1380.

En una lletra de Pere el Cerimoniós al Governador de Menorca: «com --- lo dit Tresorer --- convenc --- sots certs capitols --- per los de mà major fo tramesa